

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: **csütörtökön és vasárnap.**
Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. — Egyes szám ára 6 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
Dobay János.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez
hirdetmények és előfizetések a kiadóhivatalhoz (ifj. Jancsó
Mózes könyvnyomdája Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Anti anarchismus.

Vajjoneljövend-e valamikor azon idő, mikor a emberiség fölfogja gyöngé, mulandó életének magasztosságát, melyet a Föld, bölcsőtől a sirig neki ad; vajjon megértik-e valamikor, hogy világ-minden-ségnek e kis gondolkozó parányai — Földünk jó tétéménye — az élet fölött, sem egyedenként, sem általánosságban ne ítélkezzenek, ne támadják meg, vagy orvul ki ne oltsák? Ki mondaná meg?

Tagadhatlanul a természet ős törvénye, hogy minden élet másoknak romlásán épül, minden élet anyagából új élet fakad, vagy jobban kifejezve: az élet maga is enyészet, az enyészet maga is élet.

De ez nem azt tanítja, hogy önmagunk, vagy mások siet-tessék életünk végét, vezes-sék reánk az enyészetet csak azért, hogy részeinkből bujább élet keljen, hanem épen meg-tanít arra, hogy tiszteljük minden lény létjogát, sőt véd-jük azt, hisz ugy is lejár, mert sorsát senki el nem kerülheti.

De hát mi is tulajdonképen az az élet?

Semmi más, mint szerves

és szervetlen anyagok öntu-datossá tömörülése, mely míg szerves anyagot bont és ha-sonit át, él, mozog és gondol-kozik, de mely, jóllehet anya-gában örök, összeállításában mulandó.

Ha rá hajlik az enyészetre, anyaga széthull, felbomlik és szolgálatába szegődik más egyednek, más lénynek, míg annak anyagát újból vissza kéri a halál a Földnek, hogy később ismét kárörömmel szor-itsa keblére a bomlott szer-vezetek anyagából támadó új életet. Mert az örökanyag használata folytonos, hol itt, hol ott képezi anyagát vala-minek, vagy valakinek. Szó-val a halál az életnek szük-séges alkotó, nélkülözhetlen kiegészítő része, mert halál nélkül élet nincs, nem lehet. Nem lehet pedig azért, mert az örök és nem változó egyéni élet kimerítene minden fel-használható anyagot e Föl-dön s utoljára is önmagára szorulna, a mi már magában megsemmisülést jelent.

Ismerek művelt lelkületű fiatal leányt, kinek érzése jó és nemes, de a ki kedvtelés-sel szurkálja agyon napernyő-jének hegyével az útjába té-vedő kis hangyákat, passzió-

val oltogatja ki e piczi lények életét és miért, mert nincs tudatában bűnének, mert nem világosították föl az iránt, hogy minden élőlény létjo-gát tisztelni kell s ha az emberi önzés és létfentartása-nak ösztöne kényszeríti is reá, hogy kiirtsa, fölhasználja, legalább reá háromló haszon nélkül azt ne tegye.

Mondd neki, hogy gyilkos és ő kinevet, pedig ugyan oly hideg vérrel megölhetné az ő kis mopszliját, mert élet az és élet ez, egyformán taszítja kora enyészetbe, akár-melyiket végzi ki. De mert talán a kis mopszlia kedve-sebb, előkelőbb élete, nagy-rabecsültebb a lénye, vele nem teszi.

Az anarchistáknak fő alap-elvük: irtani azt a társadal-mat, mely más és több joga-kat élvez, mint a mennyi föl-fogásuk szerint megilletné s mely kiváltságokban az em-beriség minden egyede egy-formán részesülhet. El kell tehát simítani a különbözetet! Legyen mindenki egyenlő!

De ők vakon, nem tekintve az eszközt, melylyel megrövidi-tettnek vélt jogaiknak érvényt szerezhetnek, nekimennek a társadalom egyedeinek,

mindazoknak, kiknek akara-tán nem fordul meg, kik az egyéni bajokon nem segíthet-nek és küldik az enyészetbe, az örök halálba, hívén, hogy ügyüknek szolgálatot tesznek vele.

Ez elvakultság, ez fanatis-mus, mely emlékeztet azon időkre, midőn a vallások kel-tek életre, mely megannyi mind hullán épült.

Nem beszélhet tehát az anarchismus nemes czélról, nem humanismusról, míg e Föld a gyilkosok Eldorádója; ne kangoztassa senki azon tannak szépségét, melynek az erőszakos halál szegődött szolgálatába, hanem várjon, míg eszmeköre kiszélesbedik, megtisztul és a nagy termé-szet tanainak megismerésére épül! Mert érzem, hogy jön, jönnie kell, hogy beteljesed-jék Krisztusnak azon mon-dása: „Eljön az idő, midőn egy akol és egy pásztor leszen.”

O. O.

Politikai hírek.

Az anarkisták. A Figaro azt írja, hogy a nagyhatalmak — bárhol czáfolgassák is — hajlandók közös eljárásban megállapodni az anarkis-ták ellen. Eddig Németország okozta

TÁRCZA.

Egy pillanat regénye.

— Mopszli doktortól. —

Asszonyom! Hallja-e?
Édes csókot, hogyha kérek,
Mondja csak: kapok-e?

Ah nevet! Már tudom:
Nem mond igent, de jól esik,
Ha teszsem s meglopom.

Czupp la czupp... Ugy-e jó?
No még egyet?! Ej be csukros!
Ép kedvemre való.

Jaj az uram jön már,
Hagyjon békét, bizony mondom,
Rosz vége lesz mindjárt.

Manóba, jön biza,
No de seba, azt mondjuk, hogy
Beteg a kutyuska!

Budapest, 887.

Csala nótája.

(Novella)

— Írta: **Barthali János.** —

(Folytatás és vége.)

Csala egy néhány évig nagyon boldogan élt nejével. Különösen, míg

az öreg Boreziék éltek. Hanem azok is elkívánczozának végül az árnyék világából s a fiatalok magukra ma-radtak.

Egy alkalommal a fiatal férj va-dászat közben bujkáló alakot vett észre a vetések között, mely szándé-kosan kerülni látszott őt.

Lehetett az orvvadász, vagy tolvaj is, de Csala vitéz Veremire vélt is-merni. És e naptól fogva valami névtelen érzés fogta el valóját, mely éles fájdalommal kinozta lényét. Szerelem-féltő lett. Azt hitte, hogy neje és Veremi titokban találkoznak együtt. Talán Piroska szereti is első férjét.

E nap óta figyelemmel kísérte ne-jét, ki néha nagyon szórakozott volt, s a legtöbbször nagyon feltűnően vi-selkedett; legalább az ő szemében.

És ez így ment egy évig. Csala ekkor már valóságos betege volt a fél-tékenységnek. Nem volt nyugta so-hol, bár kívülről igyekezett fejéből az átkos gondolatot.

A szerelemféltő pedig — legyen férfi vagy nő — a legnagyobb bo-

lond a világon. Legyen bár ok, vagy ne arra, az minden felhőben villá-mot lát, s egy kétértelmű szó, egy elhibázott mozdulat, egy téveteg szempillantás, ha az szerelmesnél természetes sajátság is, neki egy ret-tenítő titokról beszél. Az ilyennek kár is születni.

A csaták edzett bajnoka e de-monnal szemben valóságos gyer-mek lett.

A tépelődésnek s az önkínzásnak egy átkozott órája aztán iszonyu tervet sugalt neki, melyet a lázban égő agy mint rögeszmét s a legjobb megoldását a dolognak, ragadott meg.

Mikor Csala vitéz a pogány rab-ságból megmenekült, néhány növényt hozott onnan magával, melyekből hatásos mérget lehet készíteni. An-nak a titkát is bírta. Ez a gyilkoló növénymérget semmi nyomot nem hagy a hulla testén.

. Meghalt Csaláné. Nem is volt esoda, hiszen olyan gyenge te-remtés volt az istenadta! El is temet-ték szépen. A hü férj számtalanszor

összeroskadt neje koporsójánál. Na-gyon szerette az elköltöztöt.

A temetés után néhány hétig ki sem mozdult házából a bánatos özvegy.

Egy éjen különös álmot látott, mely után babonás félelem fogta el idegeit. Neje jelent meg álmában előtte és így szólt hozzá:

— Nagy a te bűnöd Csala vitéz. Megöltél, elemésztettél. Ártatlanul gyilkoltál meg. A kárhozatra adtad magadat. Ám jól megjegyezd szava-i-mat, hogy ugy vedd hasznát annak a más viágon. Ha bevallod bűneidet bírádnak, akkor kegyelmet nyersz az örökké tartó életben. Ha megla-kolsz a földön rémitő cselekedetedért, ugy az a siron tul nem nyomja le érdemeid mérlegét. A szerint tégy tehát!

És ez a rémlátomány, mely a fel-izgatott képzelet lázas szüleménye vala, még több éjen át ismétlődött.

Egy hónap mulva a testben, lé-lekben egyaránt megtört alak önként feljelentette magát bírának. És itt tudta meg azt is, hogy Veremi évék-kel ezelőtt meghalt. Önkézzével ve-

a legnagyobb nehézséget, mert azt hiszi, hogy törvényhozása eléggé megvédi az anarkia ellen; más nagyhatalmak azt hiszik, hogy ez idő szerint lehetetlen, hogy a különböző parlamentek egyöntetű anarkista törvényeket hozzanak.

A francia törvényjavaslat. Az anarkisták ellen irányuló törvényjavaslat tárgyalására kiküldött bizottság a kormányjavaslatot néhány jelentéktelen módosítással elfogadta és Lasserret választotta meg előadónak, ki holnap terjeszti a képviselőház elé a bizottság jelentését.

Casario. Lyonban jul. 11-én szembeállították Casariót és Leblancot; az utóbbi fentartotta minapi vallomása részleteit; Casario beírta azzal az egyszerű kijelentéssel: „Ez az ember lóvá teszi az igazságszolgáltatást; a magam elhatározásából eslekedtem és senkivel sem esküdtem össze.”

A Figaro írja, hogy Casario Ravachol kivégzése előtt azt mondotta anarkista társainak, a kik meg akarták ölni Deibler hóhérát:

— Bolondság a teretek, Carnot-t kell eltenni láb alól.

Kína és Japán háborúja. Yokohamából azt jelentik, hogy Japán csak bizonyos feltételek mellett hajlandó csapatait Koreából visszavonni. Yokohamában elkerülhetetlennek tartják Kínával a háborút.

Korea kérdésével szemben az orosz sajtóra, kormányra s a közönségre nézve most elenyésző érdekű a francia barátság vagy más európai kérdés; most egyesegyedül Korea kérdése foglalkoztat mindenkit, mert ez az esemény nagyon érezhetően érinti Oroszország érdekeit.

Az osztrák-olasz határsértés. Rómában a képviselőház ülésén Imbriani választ kért arra a kérdésre, melyet az osztrák-magyar katonák által Lastebasse községben elkövetett területértézés ügyében intézett a kormányhoz. Blanc báró külügyminiszter kijelentette, hogy a kormánynak erről nincs értesülése.

Millió munkás sztrájkja. Chicagóban a munka lovagjainak nagymestere elrendelte a sztrájkot. Ma közel egy millió ember sztrájkol. A sztrájkot mindaddig folytatják, a míg

tett véget életének. A nyomor, a szükség vitte rá a végzetes cselekedetre. S így ő teljesen ártatlan nejét meggondolatlanul juttatta korai sírjába. Fővesztésre ítéltetett.

És nagy lelki nyugalommal hajtotta fejét a hóhér pallosa alá.

— Ez volt története a Csala nótájának uraim — végző szavait az ősz tanyai s hogy valójában ekként játszódtott-e le, feleljen meg róla a krónika, ha ugyan ezt a szomorú eseményt feljegyezte lapjaira.

Gyorsan a fogatra szállottunk s az enyhe esti szellő fuvalmán utunkat tovább folytattuk. Még sokáig elkísért a népballadának egyik, sokat mondó versszaka, mely kísértetiesen hangzott füleinkbe:

Máskülönbén szelíd ember volt Csala,
De nevéhez nagyon féltékeny vala.
Végre neki méreg-italt ad vala,
Melytől az ártatlan némben meghala.
Bakó közben vértett el ezért Csala.

Pullman munkásainak követeléseit el nem intézik. A tegnap letartóztatott Debs-et és a sztrájk többi vezetőit nagy ovadék mellett szabadon bocsátották. Ujabb csapatok érkeznek. Kaliforniában a helyzet igen komoly. San-Franciscoból hajón hat század katonaságot küldenek ágyukkal Sacramentóba. A sztrájkolóknak 1500 darab fegyverök és sok revolverök van, el vannak készülve az ostromállapotra.

Védőoltások.

— A földmívelési miniszter rendelete. —
(Vége.)

13. §. A kerületi állami állatorvos köteles a védőoltásokra vonatkozólag hozzáérkezett bejelentésekben talált hiányok pótlása vagy az adatok megbízhatósága tekintetében fölmerült kételyeinek eloszlátása iránt, szükség esetén az illetékes I. foku hatóság útján, azonnal gondoskodni, — az ojtási eljárásnál követett szabályellenességeket pedig az I. foku hatóságnak feljelenteni.

14. §. Az ojtóanyagot megérkezése napján, legkésőbbben pedig a következő napon kell felhasználni; későbbben ezt fölhasználni tilos.

15. §. Az ojtóanyagot fölhasználásig hűvös és sötét helyen kell tartani s nem szabad a nap sugarainak kitenni.

16. §. Megkezdett üvegben megmaradt ojtóanyagot más községben (pusztán) fölhasználni tilos; ily maradékot forralás által meg kell semmisíteni.

17. §. Az orbáncz és lépfene ellen való védőoltásokhoz az ojtóanyag-termelő intézet által szállított legmentesen záró fecskendőket kell használni.

18. §. A fecskendőket mindennap az ojtás megkezdése előtt, de egy napon ismételve is tisztítani és fertőtleníteni kell: valahányszor az ojtás más községben (pusztán), más állatnemen, vagy más betegség ellen végeztetik.

19. §. Lovakat nyakuk oldalán, szarvasmarhát a váll mögött a mellkas oldalán, juhokat és malaczkokat a ezomb belső oldalán, mindegyiket a bőr alá (nem az izomba) kell ojtani. A II-ik ojtás mindig az ellenkező oldalon végzendő.

20. §. Minden állatba az előírt mennyiségű ojtóanyagot kell beoítani; annál kevesebbet beoítani tilos. Beteg állatokat addig, amíg lázas állapotban vannak, beoítani tilos.

21. §. A lépfene és serezőgő üszök ellen beoított állatokat a be nem ojtott, ugyanolyan fajú állatoktól az I. és II. ojtást követő 4—4 napon át el kell különíteni. Ily állatok az elkülönítés tartama alatt fogyasztásra nem vágathatók le, tejök és egyéb terményeik azonban szabadon használható.

22. §. Orbáncz ellen beoított malaczkokat az I. ojtást követő 18 napon át szoros (udvar-legelő-) zár alatt kell tartani; ezen idő lejártá előtt ily állatokat fogyasztásra levágni tilos.

23. §. Ha a beoított állatok között azon betegség lépne föl, mely ellen beoítottak, az 1888. VIII. törvényezikk vonatkozó határozatait azonnal életbe kell léptetni.

24. §. Beoított állatok között előfordult elhullások okát az I. foku hatóság szakközege által — a fél megterhelése nélkül — mindenkor pon-

tosan megállapítani s az eredményről a kerületi állami állatorvost értesíteni köteles.

25. §. A 21—23. §-ok értelmében alkalmazott állategészségrendőri intézkedések végrehajtását az I. foku hatóság a fél megterhelése nélkül ellenőriztetheti.

26. §. Az ojtások díjazása az állattulajdonos, illetve megbízottja és az ojtó állatorvos között szabad egyezség tárgyát képezi. Ha ily egység létre nem jött, az ojtó állatorvosnak igénye van: 1. fuvarköltsegeinek megtérítésére; nevezetesen a tengelyen megtett út után az illető törvényhatóság területén a törvényhatósági állatorvos részére megállapított kilométerpénz jár; ennek fölszámíthatása azonban a fuvarnak természetben szolgáltatása esetén elosik; ha az ojtó állatorvos egy útjában több tulajdonosnál ojt, a fuvarköltseget az állattulajdonosok száma arányában köteles felosztani, 3. igénye van továbbá az ojtási díjra, mely

a) malaczkoknál, juhoknál és kecskéknel a kétszeri ojtásért együttvéve 1—100 állatig állatonként 5 krajczár, a 100-on felül levő állatokért 500-ig minden állat után 4 krajczár, az 500-on felül levő állatokért 1000-ig, minden állat után 3 krajczár, és az 1000-on felül levő minden egyes állatért 2 krajczár;

b) lovaknál és szarvasmarhánál kétszeri ojtásért együttvéve 1—100-ig mindegyik állatért 20 krajczár, a 100-on felül levő állatokért 20-ig minden állat után 15 krajczár, és a 200-on felül levő minden egyes állatért 10 krajczár. Községek beoított állatállománya összesítve számít és egy díjtételt képez. 3. Végül igénye van a kétszeri ojtóanyag árának megtérítésére, mely együttvéve ez idő szerint lovak és szarvasmarhák darabja után 30 krajczárban, juhok, kecskék és malaczkok darabja után pedig 9 krajczárban van megállapítva.

27. §. Az az állatorvos, vagy állattulajdonos, (illetve ennek megbízottja), ki a jelen rendelet ellen vét, — amennyiben eselekvése vagy mulasztása súlyosabb beszámítás alá nem esnék, illetve figyelmi vétséget nem képezne — kihágást követ el és 100 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Ezen az alapon befolyó pénzbüntetések az 1888. VII. törvényezikk 156. §-ában megjelölt célokra fordítandók.

Állatorvosok ilyenmű kihágások elkövetése esetén hat hónapig terjedhető időre a védőoltások végzésétől eltilthatók.

28. §. Jelen rendelet azonnal hatályba lép; s ezzel a védőoltásokra vonatkozó, ellenkező rendeleti intézkedések hatályon kívül helyeztetnek.

Báró Fejérváry, s. k.

Vidéki levél.

(A „Magyar Néplap bemutatása.”)
... július 14.

Tekintetes szerkesztő ur!

A napokban a Budapestben megjelenő s már III. évfolyamot szerencsésen megért „Magyar Néplap” című hetilap idei 25. és 26-ik száma akadt a kezembe.

Én ugyan mindig tisztelni tudtam a mások elvét és meggyőződését s a magamét sem igyekeztem senkire tuszkolni; a vallási türelmetlenségnek sem adtam soha a legkisebb jelet sem, mivel véteknek tartom e

résben senkinek a vallási meggyőződését gáncsolni, avagy gúnyolni; de midőn a fenn idézett hirlap számaikat figyelmesen átnéztem, nem állhattam meg, hogy — nem annyira észrevételeimet — mint inkább: az abban epés tollal megírt feltűnőbb pár cikkekcskét, melyek középkori fel fogásra vallanak, be ne mutassam az elfogulatlanul ítélő művelt olvasó közönségnek.

A „Magyar Néplap”, mely politikai és társadalmi katolikus hetilap, az ellenzéknél is ellenzékenyebb hangon ír, nem igen ügyelve arra, hogy kit, vagy kiket üt; sőt a személyeskedésnek sem ellensége, mint ezt meg is mutatta eddig. Különösen a haza érdekeit szem előtt semmi esetre nem tartva, elfogultan, s tájékozó dühvel ront neki dícső és életképes kormányunknak, a ki abban a hibában leledzik szerinte, hogy a polgári házasság a Wekerle-kabinetnek köszönheti megszületését.

Ez a tisztelt lap, a 25-ik számban például, így zokog fel határt nem ismerő elkéséredésében, melyet minden kommentár nélkül alább közlök:

„Magyarország Védő-asszonya könnyeit hullatja, míg a pokol hadai ujonganak!”

Győzött az erőszak, diadalt ül az ármány!

Hazánk vallásos jellegét szétlalta, eltaposta a kormány. A házasság szentségét legázolta, a nők jövőjét bizonytalanná tette, a legerősebb lánczot eltépte, a családok nyugalomát megzavarta, a polgári házasság javaslatát a főrendeknél is keresztül hajtotta 4 szavazattöbbséggel.

Oh jaj nekünk, oh jaj nekünk!”

A 26-ik számban aztán azon főrendiek nevét, kik a javaslat mellett szavaztak, vagy távollétükkél járultak hozzá, gyászkeretben közli. Ezek tehát a M. N. szemében meghaltak, mert az ország javát akarták.

Ugyanezen számban szóról-szóra a következő morész szavakat olvastam:

„Kérdés Magyarország hittudósaihoz.

Miután a bünboesánát alapföltétele a bánat, s miután a bánat csak ott van, hol megvan a komoly szándék a bün jóvátételére, kérdés:

1. fölöldozható-e bünei alól egy fejedelem, ki egyházsértő törvényeket szentesített, míg ama törvényeket vissza nem vonja?

2. Ha haláláig vissza nem vonja, fölöldozható-e halálos ágyán?

3. Ha vissza nem vonja eltemethető-e egyházilag?”

Igen, ezt mondja az urnak 1894-ik évében egy Budapestben megjelenő katolikus hirlap, melynek mellesleg mondvá, előfizetési ára egész évre 1 frt 80 kr és a melynek szerkesztői papok, kik egy szerkesztőségi üzenetben 12 ezer előfizetővel kérkednek a János, István és Antal bátyóknak.

Hát most — kérdelem — mikor hazánk jóakaró kormányunk alatt a békés fejlődés, a nemzeti megújulás útján halad, illő dolgot eslekednek-e a M. N. urai azzal, hogy ők, a felebaráti szeretet és a „Pax” vallásának hirdetői, a népben a viszálykodás, gyűlölködés magvait igyekeznek elhinteni? Ugy tudom, nem! Mert hogy ezzel a plebs alsó rétegénél jó hatást, üdvös eredményt érjenek el, s hogy ez hazánkuk és

nyugalmanak javára váljék, abban igen nagyon skrupulózus vagyok. És hogy a sajtónak ez volna a hivatala, abban megint kételkedem!

Ugy hiszem, minden józangondolkodású ember osztja nézetemet, aki honán csüng s annak javát ohajtja.

Éljen a kormány! kívánja a magyar haza jóllétét óhajtó.

Honfi.

Csarnok.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

XVIII.

Téns Szerkesztő ur!

Multkori levelemben említettem vót, hogy mi Kántor komámmal immán tisztába vonánk az oláh dolgokkal s azt es megígértem, hogy megírom a módját. Hát bizony mű es csak úgy tettünk, mint a nagy újságok levelezői: meginterwiewoltunk, vagy jó magyarsággal meginterjuholtunk egy oláhot. Ha talán tán a téns szerkesztő ur nem tudná, hogy miesa mesterkedés az az interjuholás: megmagyarázom. Hát istállom szeretettel, ha példának okaért valami nagy dolog adódik elő, hát egy újság csináló uri ember elmenyen azokhoz, kik a nagy vagy küsdég dolgot csináltak s megkérdik tőlük, hogy hogy s mint. S a mit felelnek, szépen kiötteztetve feltalálják az nagyérdemű közönségnek. Persze, hogy az ilyen gunyán több az pántlika, mint a matéria, éppog mintha a fuser Czérna szabó Pólikára ruhát kőszít, de hát a közönségnek tetszik s ez a földolog.

Mű Kántor komámmal, mint ezen mameluk újság buzgó levelezői, keresztünk magunknak egy oláhot a kit meginterjuholtunk. Minek utána pedöglen Kárbahágó nemos községében csak egy oláh vagyon, tudniillik Nikulaj, a disznó pásztor, tehát nem vót miben válogatni. Kántor komámmal tehátan felkerestük az faluvégi disznó legelőn sertvéseink őreit, kit is jelzett helyen és időben csendesen legelésző és rőfőgő sertvései középete feltalálván s következőleg vallattuk ki:

— Hogy hívják őnt Nikulaj? — kérdé Kántor komám éppog olyan ünnepélyes hanghordozattal, mint ha a szent püspök bérma után Kárbahágóba érkeznek s beszédet kék tartani hezza.

— Hát iszeg jól tudgya a domnu Kántor, hogy Todorán Nikulaj — felelt ő kellő tisztelettel.

— Todorán Nikulaj — folytatá Kántor komám, mi őnt meg fogjuk nyomban interjuholni.

— Istállom, én nem juhokat, csak disznókat őrzök.

— Tudom tiszteletre méltó Nikulaj — folytatá Kántor komám — s tudom azt is, hogy őn nemzetiségi gyűlölködéseket nem ismerve, évek során kitűnő szakértelemmel és lelkiismeretes gondnal őrködött a kárbahágói magyar sertvések testbéli állapotának fokozatos fejlesztése felett, de munkót ezuttal nem az őn elévülhetlen érdemeinek méltatása hozott ide, hanem az, hogy őntől, mint a román nép egyszerű gyermekétől alapos tájékozást szerezzünk a román kérdés hogy s mintjéről. Felhivom tehát őnt Nikulaj, hogy becses véleményét e tárgyban velünk közölje.

A megőnözött Nikulaj e szép szavu kérdésre nem hogy közölte volna becses véleményét, hanem röhögött, mint egy fakutya s úgy nézett reánk, mintha megbolondultunk volna. Erre Kántor komám imigyen szollott:

— Felhivom őnt Nikulaj, hogy nyerje vissza komolyságát s ne fedlje, hogy ezen pillanatban két ország szeme függ rajtunk, ugymint Magyarország és Mőduva. Mindakettő aggódva várja, hogy az oláh kérdést miképen fogandjuk eldönteni.

— Nikulaj esmég csak röhögött. — Szükségesnek tartottam, hogy én es beleszóljak a dologba s azért nyájás szózáttal így szólék:

— Ne röhögj Nikulaj, met a kajakommal dugom bé a szádat s úgy ormányon ütlek, hogy még az szunyogot es sertvéseknek nézed.

Minekutána Nikulaj egész életében disznókat őrzött, ezt a disznó beszédet mingyá megértette s ábrázattya elkomolyodott. Kántor komám most mán a következő kérdést intézte hezza:

— Mit evott ma őn Nikulaj?

— Hát mamaligát s foghagymit.

— Hitvány eledel — folytatá Kántor komám — s ezért őn bizonyára a magyar nemzetet vádolja?

— Nagyon jó vót — marok domnu Kántor — mondá Nikulaj — én mindig mamaligát eszem.

— Hát a ligát ismeri-e?

— Nustiu domnu!

— Mit tart őn az oláh kérdésről?

— Nustiu domnu!

— Szóval mit szeretne, ha magának vóna, mit kíván maga?

Nikulaj elvigyorította a pofáját s aztán így felelt:

— Hát domnule, szeretném, ha vóna egy új boeskor s sok sok puliszka liszt s aztán 100 hosszú veres hagyma, met a fokhagymát nem szeretem.

— És önnek Nikulaj egyéb kívánsága nem vóna?

— Ninesen uram semmi.

— Hát haragszik-e őn a magyarokra?

— Miért haragunnám, hiszen utánuk élek.

Minekutána Kántor komámnak nem vót több kérdése, elbuesztunk Nikulajtól s hazamentünk. Azután meghánytunk vetettük a dolgot s abban állapotunk meg, hogy az oláhok lecsendesítésére nem zsandár és katona kell, hanem az, hogy az magos kormány küldjön minden oláhnak egy pár boeskort, egy véka puliszka lisztet és egy koszu veres hagymát. S oztán szent lészen a béke. Az oláh — Móriéz zsidó szavai szerint — olyan, mint az őriás kegyő, ha jól lakik, nem ártalmas, míg esmég meg nem éheznek.

Maradtam a téns szerkesztő urnak. Kárbahágó, 1894. július 10-én.

tisztelettel s becsülettel:
Jámor Están,
egyházi.

Ujdonságok.

— Bankmellékhely Kézdí-Vásárhelyt. A budapesti lapok útján értesülünk, hogy az osztrák-magyar bank főtanácsa Kézdí-Vásárhelyt bankmellékhelyet létesített és örömmünkre szolgál, hogy a főtanács bizalmával pár évtized óta jó hírnévnek örvendő kézdívásárhelyi takarékpénztár részvénytársaságot aján-

dékozta meg, midőn az üzleti teendők közvetítését ezen intézetre ruházta. Nevezett intézet ilyen irányu működését folyó év július 2-án meg is kezdette, mely örvendetes körülményre az érdekelt birtokos-kereskedő és iparos osztály figyelmét felhívjuk.

— **Méltó kesergés.** Monory színtársulata S.-Szentgyörgyről Kovásznára ment, hol hírszerint még kevesebb pártfogásban részesül, mint S.-Szentgyörgyön s nagy a színészek panasza e miatt. A társulatot már több tag el is hagyta s igen valószínű, hogy a mostoha sors még jobban megnyírálja — így szónokolt egy színész a sok közül, ki már eltávozott a társulattól.

— **Kánikula.** A hosszas esőz és borongó napok után egyszerre beállt a tikasztó meleg s a nap perzselő hevében hangya-szorgalommal folyik a munka réten, mezőn. Kit kötelessége nem tart, igyekszik elmenekülni valamely fürdőre, hogy áthűsölhesse kényszerből vagy szórakozásból azt a pár hetet, melyet akár orvosa, akár szélső szabott rá.

— **Baleset.** Szőcs Lajos a Fortyogó bérlője, a mint Kézdí-Vásárhelyre hajtatott, lovai kocsiját elragadták s a honvéd kaszárnyát elhagyva a piac felé jövet álltak meg a posztorjává tört koci romjaival. Jóllehet, a kocsiiban ülő tulajdonos és vendég utközben kipottyantak, azonban komoly bajuk nem történt, de a koci sis sérüléseket szenvedett.

— **Aczél István** öngyilkos-jelölt, ki az ev. ref. temetőbe szájába lött, a „Rudolf” kórházban egész jól érzi magát s fölépüléséhez van remény, bár a golyó még nem távolított el.

— **Stucci** már egy hete koplal Budapesten, egyszer már vett be elixiréből és pedig 20 cseppet 20 gramm vízben. Az elixir következő alkatrészekből áll.

Extractum chloroformi etgr. 10.
Ext. papeveris somniferi mgr. 2.
Extr. Coca Bolivian mgr. 1.

Igen jól érzi magát, s étél, szivarozik és az ellenőrző orvosokkal kedélyeskedik. De ha a 40 napi koplalás alatt oly kis mérvű marad az érdeklődés, mint eddig, úgy bizonyára étlen hal.

— **A kolera** minduntalan fölűti fejét itt-ott a külállamokban, sőt közelebből, hír szerint, már Kassán is fordult volna elő, a mi azonban megczáfoltatt s így ez ideig félelemre ok nines. Azonban szigorú óvintézkedések vannak folyamatban, melyek hatósági rendeletre foganatosíttatnak, hogy esetleges fellépése hazánkban meggátoltassék.

— **Nyilvános köszönet.** Gelenzei Cseh Amália urnő, Deák Anna k. a. szives fölkérésére, a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet részére 25 forintos alapítványt tett, s azt a pénztárhoz befizette. Midőn e dícséretre nem szoruló nemestett a nyilvánosságra hozzuk, kedves kötelességünknek ismerjük úgy a szives adakozónak nagy lelkiségéért, valamint a gyűjtőnek fáradozásáért elismerő őszinte köszönetünket kifejezni. Áldja meg őket az árvák atyja! A háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány nevelő intézet nevében. Kézdí-Vásárhely, 1894. júl. 13-án. Br. Szentkeresztly Stephanie elnök, Martzi Ferencz jegyző.

Mezőgazdasági közlemények.

Juliusi teendők a gazdaság körül.

(Vége.)

Az állattartásnál főképp arra legyünk most figyelemmel, hogy a jószág friss és tiszta vízben soha ne szűkölködjék, mert annak a hiánya okoz sok állati betegséget. Forró nyári napokon a különféle ragály okozó mikroorganizmusok nagyon könnyen szaporodnak, ha tehát valamikor, most legyen különös gond a tisztaságra s a vályukat hetenként egyszer-kétszer mosassuk ki jól meszes vízzel. Különösen a sertések közt pusztít nyáron, már évek óta az orbáncz, a mit az ismeretes óvintézkedéseken kívül, leginkább a tisztántartás által előzhetünk meg. A sertés nyáron a fürdővizet is multhatatlanul megkívánja, erről tehát, ha csak az állat egészségét veszélyeztetni nem akarjuk, megelégedezni nem szabad.

Ugyancsak ezt mondhatjuk a baromfiakról is, melyek már most sok szemet kapván, kétszeresen megkívánják a vizet s a nyáron oly gyakran beállani szokott baromfi-dög is, sok esetben nem másnak tulajdonítható, mint a tiszta ivóvíz hiányának.

A gyümölcsösben a hajtószemre nemesített csemeték kötelekei megtagítandók, hogy be ne vágodjanak. Az idén vagy tavaly ültetett fákat száraz időben multhatatlanul locsoljuk, mert ennek az elhanyagolása miatt megy tönkre a legtöbb, már megfakadt fiatal fa. A locsolásnak azonban bőségsnek kell lenni, hogy a hajszálygókerekig lehatoljon.

A kertben a káposztaplántákat, ha soványak, felhígított trágyalével hízaljuk. Az káposzta-hernyókat különösen figyelemmel tartjuk; legkönyebben megsemmisíthetők kora reggel, midőn csomókba össze vannak húzódva. Különben a legjobb hernyópusztítók a kaesák, melyeket, ha sok a hernyó, ne késsünk a káposztásba beereszteni. Általában sürgős dolgaink mellett is gyakrabban nézzünk szét a konyhakertben, mert már ilyenkor több veteményféle érik s napontai szedést kíván.

A szőlőben különösen a fontos gyomlálási és esonkázási munkálatokat végezzük s szemmel tartjuk: nem lép-e fel az oidium, mely esetben késedelem nélkül hintsük be a megtámadott tőkét kénporrall.

A pinézét gyakran szellőztessük s a töltögetésre és tisztántartásra kiváló gondunk legyen, mert ilyenkor a borok inkább ki vannak téve a betegségnek, mint máskor.

A méheknél a fajzást szüntessük meg, az esetleg kijött rajokat, az anyát megölvén, verjük vissza az anyakásra. A felesleges anyabölcsőket és a heréket pusztítsuk. A korábbi, netalán mézben szegény rajokat, ha ninesen hordás, etessük, hogy addig, míg a tisztessürlő gyűjthetnek, el ne néptelenedjenek. Ez az áldozatunk nagyon ki fogja magát fizetni.

Az erdész e hónapban már megkezdheti a lombtakarmány gyűjtést. A legbecselesebb ilyenmü takarmányt adják a nyárfa, hárs, berkenye, akác, kecskefűz, szilfa, kőris, nyírfa, mogyoró, tölgy, éger, gyertyán és jávorfa. Mindezek jól szárítva kedves élelőjét fogják télen át képezni a vad állományoknak.

Hirdetések.

Sz. 515. con. 909/1894.

tkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy osdolai Gondos Sándor és neje Tóth Anna, ugy ifj. Zsögön József és neje Bándi Anna végrehajtónak Itó György hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 30 frt és 32 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében, a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Osdola község határában fekvő az osdolai 19. sz. tlkjb. foglalt A + 1510. hr. sz. 18 frt, 2118. hr. sz. 26 frt, 2136. hr. sz. 18 frt, 2463. hr. sz. 3 frt, 3210. hr. sz. 25 frt, 3475. hr. sz. 47 frt, 3688. hr. sz. 17 frt, 4420. hr. sz. 5 frt, 5473. hr. sz. 6 frt, 5547. hr. sz. 10 frt, 5845. hr. sz. 10 frt, 9022. hr. sz. 34 frt, 9502. hr. sz. 14 frt, 9595. hr. sz. 1 frt, 9597. hr. sz. 1 frt becsértékű, továbbá a 2142. sz. tlkjb. átírt 36., 37. hr. sz. 294 frt, ugy a 2143. sz. tlkjb. átírt A + 3726. hr. sz. 35 frt becsértékű, valamint a 808. sz. tlkjb. foglalt A + 9182., 9183., 9184. hr. sz. és 20 frt becsértékű ingatlanokra az árverést, a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi augusztus hó 10-ik napján d. e. 9 órakor Osdola község-házánál megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX

t.-cz 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

K.-Vásárhelyt, 1894. márcz. 30-án.
A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Gaál István,
kir. egyes bír.

Sz. 2402. ki.

1294.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács által közhírré tétetik, miszerint a folyó évi utadó e hó 13-tól 28-ig bezárólag a városi adóhivatalnál 15 napi közszemlére ki van téve, mely kitételről az érdekeltek azon hozzáadással értesíttetnek, hogy a kitétel napjától számított 15 nap alatt a sérelmes kirovás ellen a vármegyei közigazgatási bizottsághoz folyamodhatnak és egyuttal felkéretnek az utadó fizető polgárok, hogy utadó könyvecskőjüket előírás végett az irt idő alatt a városi adóhivatalhoz mutassák be sa kirótt utadót az előírástól számítva 3 nap alatt fizessék be.

K.-Vásárhelyt, 1894. jul. hó 9-én.

Városi tanács.

Sz. 4094—1894.

Pályázati hirdetmény.

A bereczki körorvosi állomás lemondás folytán ürese-

désbe jöven, annak betöltésére ezennel pályázatot hirdetek. Ezen állomással 800 frt fizetés és 200 frt utazási illetmény élvezete jár, valamint a szabályrendeletileg megállapított díjak, melyek a körbeni lakosság által — teljesített orvosi eljárás után — fizetendők.

Ezen körorvosi csoporthoz tartozik Bereczk székhelylyel Lemhény, Almás, Csomortán, Esztelnek, Kurtapatak, Béla-falva, Kézdi-Martonos és Sósmező község, melyeket a körorvos a szabályrendelet szerint megállapított időközben meglátogatni, ottan a közegészségügyi vizsgálatot teljesíteni és azon községbeli lakosokat gyógykezelné köteles. Köteles a körorvos a körben szegény betegek gyógykezelését ingyenesen teljesíteni.

Nappali látogatásért 30 kr

és éjjeli látogatásért 50 kr jár; míg Sósmezőn ezen díjak nappalra 2 frt, éjjelre 2 frtban állapítják meg, a kiszolgáltatandó fuvaron kívül.

Pályázhat minden magyar nagykorú honpolgár, ki az 1883. évi I. t. cz. 9. §. és az 1876. évi XIV. t. cz. 143 §-ban foglalt minősítéssel bir, mindazonáltal köteles eddigi gyakorlati idejéről, erkölcsi és társadalmi magaviseletéről kellőleg kiállított okmányokat is csatolni.

A pályázati határidő folyó évi július hó 31-én lejár, mely ideig a pályázatok alattirhoz benyújtandók lesznek, később beérkezettek tekintetbe vétetni nem fognak.

Kézdi-Vásárhelyt, 1894. jul. hó 6-án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

3—3

Mária-czelli Gyomor-cseppek

nagyszeruen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, fullajság, savanyu felbőffögés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtiásánál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál. Emleltet bajknál a **Mária-czelli gyomor-cseppek** évek óta kitünőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusit. Egy kis üveg ára használati utatással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszer-tára
Budapest. Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni!! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”

A Mária-czelli gyomor-cseppek valódián kaphatók

Kapható: **KOVÁCS FERENCZ** gyógyszerésznél.

M. kir. államvasutak.

Keleti vonal.

MENETREND.

Érvényes 1894. május 1-től.

PREDEÁL—NAGYVÁRAD.

Érvényes 1894. május 1-től.

Á l l o m á s o k	Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	Á l l o m á s o k	Vegyes onot	Személy- vonat	Gyors- vonat
Brassó (vendéglő)	é r k .			Medgyes	ind.		
Botfalva	ind.	regg. 5.08	este 7.42	Kis-Kapus (vend., elág. Szab. felé) {	é r k .	regg. 0.55, éjjel 12.46	
Földvár	"	5.39	8.07	ind.	11.14	1.00	
Magyarós	"	5.58	8.23	é r k .	11.29	1.18	
Apáca	"	6.17	8.43	Tövis (vend., elágazás Arad felé) {	d. u. 1.10	2.49	este 7.59
Kőpecz	"	6.35	8.57	ind.	1.45	3.42	
Agostonfalva	"	6.54	9.16	Nagy-Enyed	ind.	2.11	4.02
Alsó-Rákos	"	7.01	9.22	Kocsárd (vend., elágazás Maros-)	é r k .	2.56	4.35
Homoród	"	7.18	9.38	Vásárhely felé)	ind.	3.06	4.47
Kacza	"	7.45	10.02	é r k .	3.43	5.15	
Bene	"	8.02	10.15	Gyéres (elágazás Torda felé) .	ind.	3.53	5.21
Erked	"	8.23	10.36	Kolozsvár (vendéglő)	é r k .	5.45	regg. 6.47
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé) .	"	8.43	10.51	ind.	este 6.14	7.30	11.01
Szegesvár (vendéglő)	é r k .	9.12	11.16	Nagy-Várad (vendéglő)	é r k .	10.44	11.41
ind.	9.35	11.32	2.18	Budapest	ind.	11.04	d. u. 12.23
	9.42	11.39	regg. 7.25		regg. 7.00	este 8.15	

Expresz-vonat ind. 5 óra 14 p. reggel. Aradon át Brassóból ind. 10 óra 26 p. este, Budapestre érk. 1 26 p., a gyorsvonat d. u. 2 óra 19 perczkor.

Kézdi-Vásárhely—brassói vasut.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel	4.00	délután 10.30	délután 2.45	Brassó	ind. reggel	4.50	reggel 8.50	délután 3.10
Imecsfalva		4.17	10.43	3.02	Szász-Hermány		5.09	9.09	3.25
Páva-Zabola		4.34	10.56	3.19	Prázmár		5.35	9.33	3.43
Kovácsna		4.45	11.13	3.51	Kökös		5.50	9.46	3.54
Barátos		5.18	11.29	4.16	Uzon		6.07	10.03	4.05
Nagy-Borosnyó		5.35	11.42	4.35	Kilyén		6.23	10.18	4.17
Eresztevény		5.55	11.59	4.56	Sepsi-Szentgyörgy		6.49	10.46	4.35
Sepsi-Szentgyörgy		6.35	d. u. 12.29	5.36	Eresztevény		7.16	11.14	4.57
Kilyén		6.45	12.37	5.46	Nagy-Borosnyó		7.37	11.41	5.14
Uzon		7.00	12.50	6.02	Barátos		8.06	12.10	5.35
Kökös		7.14	1.00	6.15	Kovácsna		8.33	12.40	5.55
Prázmár		7.41	1.20	6.42	Páva-Zabola		8.46	12.50	6.06
Szász-Hermány		8.01	1.36	7.02	Imecsfalva		9.01	1.08	6.18
Brassó	é r k .	8.19	1.50	7.20	Kézdi-Vásárhely	é r k .	9.19	1.26	este 6.32

Kézdi-Vásárhely, ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdája.